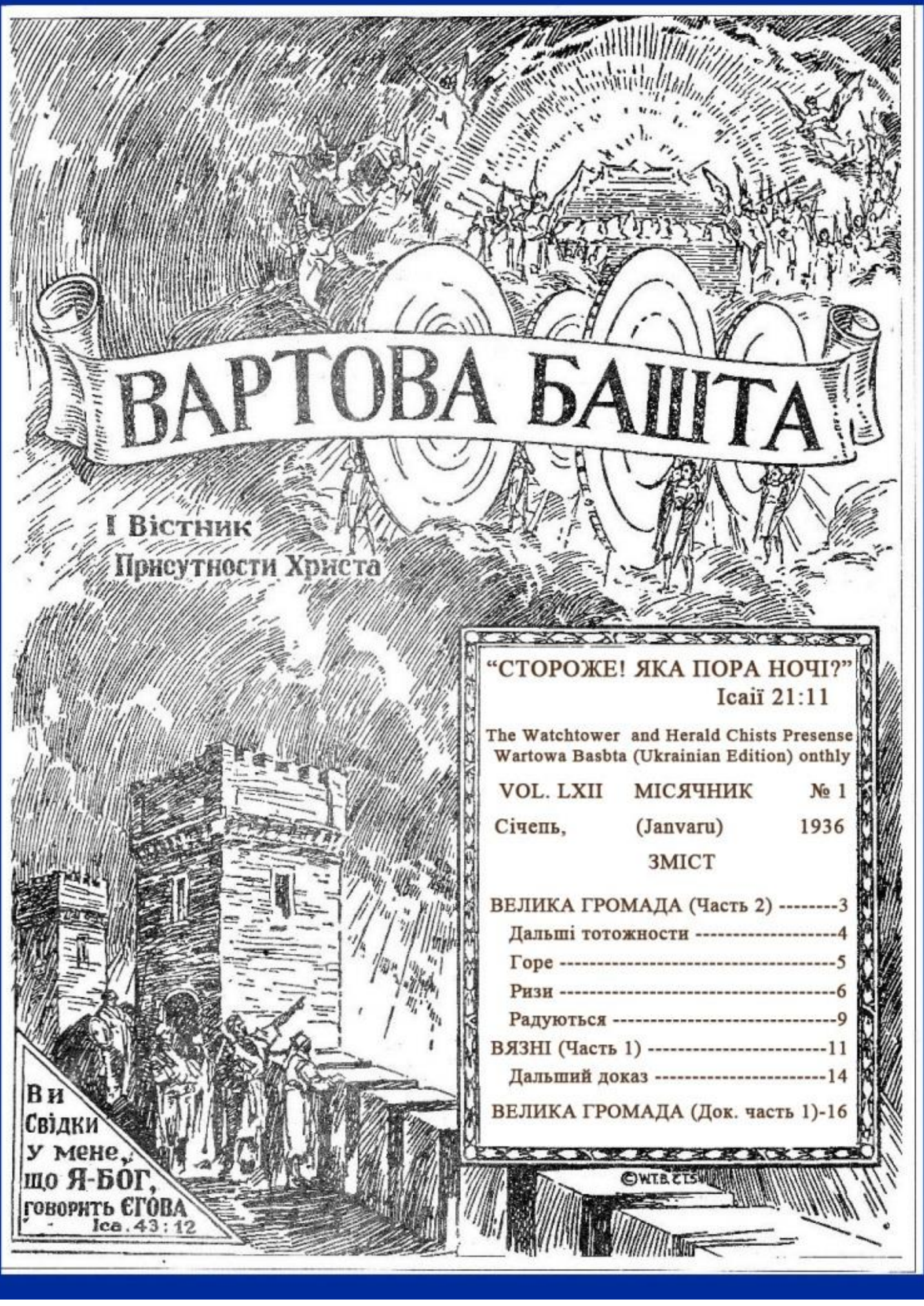

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник
Присутности Христа

“СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?”

Ісаїї 21:11

The Watchtower and Herald Chists Presense
Wartowa Basbta (Ukrainian Edition) onthly

VOL. LXII МІСЯЧНИК № 1

Січень, (Janvaru) 1936

ЗМІСТ

ВЕЛИКА ГРОМАДА (Часть 2) -----	3
Дальші тотожности -----	4
Горе -----	5
Ризи -----	6
Радуються -----	9
ВЯЗНІ (Часть 1) -----	11
Дальший доказ -----	14
ВЕЛИКА ГРОМАДА (Док. часть 1)-	16

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Іса. 43:12

© WTB&TS

Published Monthly By
WATCH TOWEK BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBERCH Secretary

“Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд
буде поміж синами твоїми. – Ісаї 54:13

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі, Датель життя для усіх сотворінь; що Льогос був початком Його творива й активним слугою в творенню всіх річей; що той Льогос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений у всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чиновником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ создал землю для чоловіка, сотворив совершенно-го чоловіка для землі і поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамовою гріха всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоби набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до Божественної природи й вивисив Його понад усякі творива й понад усі імена і одягнув Його у всяку силу і владу

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сион, і що Ісус Христос є Головою її і правильним царем світа; що помазані й вірні послідователі Ісуса Христа – се діти Сиону, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвисшість Єгови, голосити про Його заміри взглядом людства, про які навчає Біблія, й нести овочі царства всім, що бажають слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови від владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухні справедливим законам, будуть привернені і будуть жити вічно на землі.

(Продовження з сторінки 16)

44 В той самий час вязні, то є кляса вірних одиниць, тепер співають хвалення Єгови, кажучи: “Нехай прославляють Господа за милість Його і за чудеса Його над синами людськими!” (Псалма 107:15) Вірний слуга, представлений через Мардохея і Ноемію, віддали подяку Богові і далі проголошують Його доброту і Його чудові діла до дітей людських, перше для тих, що були представлені через Руту і Естер, і котрі сталися частию останка, а пізніше Йонадабам або “великій громаді” клясі.

45 Від того часу останок далі віддає подяку Єгові і каже: “Він бо розломив брами мідяні, і сокрушив засуви залізні”. (Псалма 107:16) Організація Сатани називається “Вавилоном”, у котру то вірні слуги були забрані й увязнені. Але в 1919 році Бог викликав сих вірних одиниць і дав їм

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

СЕЙ журнал виходить в тій цілі, щоби помочи людям пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможливує систематичне студювання Біблії для всіх своїх читачів і старається о іншу літературу, яко поміч в таких студіях. Він помішує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядів публічного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії, яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито і безвізмково стоїть на стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до вважливого і критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна передплата

Річна передплата в Злучених Державах виносить \$ 1,00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії і в Полудневій Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківський переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці і Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краю. З інших країв можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграницні Бюра

British 34 Craven Terrace. London. V, 2. Encland
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian . . 7 Beresford Bond. Strathfield, N. S. W., Australia
South African . . . Boston House. Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на ім'я Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть передплатити сей журнал, а щиро бажають його читати, висилаємо даром, если о се попросять. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуючим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмнену аплікацію кожного року.

Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату, чи то нову чи то відновлену, ми не висилаємо, хіба що о се попроситься. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати ми висилаємо карточку-повідомлення в журналі.

Yearly subscription price. \$1.00: Canada and foreign. \$1.50.
Entered as second-class matter July 9. 1924. at the post office at
Brooklyn, N. V., under the Act of March 3. 1879.

світло і вислав їх до своєї служби з радістю. Ось так ділав рукою свого “вбраного слуги”, котрого представляв Кир, і про котрого то вбраного слугу є написано: “Так говорить Господь до помазанника свого Кира: “Я піддержуватиму тебе за праву твою руку, щоб покорити тобі народи, й познімаю пояси з чересел у царів, щоб повідчинялись перед тобою брами й ворота не зачинялись. Я пійду поперед тебе й вирівняю гори, поторошу мідяні двері й поломлю засови залізні. Поодаю тобі поховані в темноті скарби й скриті багатства, щоб ти взяв, що я Господь, котрий назвав тебе по імені, – що я Бог Ізраїля. Задля слуги мого Якова й вбраного мого Ізраїля назвав я тебе по імені, пошановав тебе, дарма що ти мене не знаєш. – Ісаї 45:1–4

(Дальше буде)

ВАРТОВА БАШТА

І ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА

VOL. LVII

Січень, 1936

№ 1

ВЕЛИКА ГРОМАДА

(Переложено з англійської “Вартової Башти” з 15-го серпня, 1935 року)

“І я сказав: Добродію, ти знаєш; і рече мені: Се, що прийшли з великого горя, і вимили вони одежі свої, і вибілили одежі свої кровю Агнця”. – Одкриття 7:14

ЧАСТЬ 2.

ЄГОВА вибрав людей для свого ім'я, і Його найголовніший закон даний їм говорить: “Господь, Бог наш, єдиний Господь! І мусиш любити Господа Бога твого, всім серцем твоїм і всією силою твоєю”. (5 Мойсея 6:4,5) “Се перва й велика заповідь”, сказав Ісус Христос. (Маттея 22:37,38) Бог не змінюється, ані Його закон не є змінний. (Малахії 3:6) Отже тут муситься заключити, що сей закон або право відноситься до всіх сотворінь, котрим Єгова дасть вічне життя. Се було б незгідним, щоби Бог мав один закон для одної кляси сотворінь, а інший для другої, а головню відносно задачі сотворіння до Сотворителя. Від Авеля до Йоана Єгова признав кількох людей за се, що ті люди дотримали їх невинности до Нього. Сього вони доконали при помочи їх любови до Нього, а їх любов до Нього вони показували через сповнення Його заповідей, і сим чином вони доказали їх цілковиту віру в Бога Єгову. Ті, котрим Єгова дасть життя яко членам Його царського дому, мусять бути мірені тим самим правилом і через їх напрям ділання мусять доказати їх любов і посвяту до Єгови. Спевністю і такої самої посвяти й любови вимагається від великої громади. До такого самого степеня вірности вимагається від кожного жиючого сотворіння. Ані розум ані Писання не попирають такого заключення, щоби одна кляса людей могла показати вірність лише до певного степеня через многі роки, а тоді перед смертю, коли покаже більше вірности, через се отримає благословенства вічного життя. Кожде сотворіння мусить стати по стороні Єгови або по стороні Його противника. І тут нема середнього ґрунту.

2 Через многі роки думали і так научали, що велика громада є досить вірна й ревна, й посвятилася на смерть, але не є досить вірна приносити жертву в Його службі; є лояльна, але не досить послужна; і зі страху та унівання вона не затримала своєї жертви на жертівнику, і сталася обтяжена журбою життя сього, і менше більше опоганилась світовими ідеями і звичаями. (Том 4, 578) Повисше заключення не може бути властиве. Як може хтось бути “опоганий ідеями і звичаями сього світа (сатанської організації)” і в той самий час дійсно любити Господа Бога всім серцем і душею, чого Бог вимагає? Сі дві річи цілковито про-

тивляться собі. Любов до Бога значить чисте, нерозділене, цілковите, з цілого серця посвячення Єгові. Сотворіння не може бути вірним часом Богу, а часом Дияволу й його організації, і сподіватися отримати признання від Єгови. Нема ані одного тексту, котрий запевняв би, що велика громада може бути почасти вірна Єгові і отримати благословенства життя. Нема причин заключати, що Бог має задні двері до неба і що сотворіння може показати почасти своє посвячення Єгові й тоді в останній хвилі на землі може шукати Господа й за те увійде задніми дверми до неба. Таке поняття – се зневага для імени Бога Єгови. Єсли хтось любить Бога, той доказує се через сповнення Господніх заповідей. (Йоана 14:15,21) “Істино, істино глаголю вам: Коли хто слово моє хоронитиме, смерти не побачить по вік”. (Йоана 8:51) Хто сповняє прикази Господні, той доказує свою любов до Єгови. (1 Йоана 5:3) Чому Бог мав би вимагати вірности від одного сотворіння а не від усіх признаних своїх? Чи ті, з котрих складається велика громада, по приході до знання Божих замірів, покажуть менший ступень вірности і любви до Бога чим ті, з котрих складається царський дім? Зрозумівши раз, що Бог признає тих, що затримують їх невинність до Нього, то чи незмінний закон Єгови не вимагає від великої громади затримати її невинність до Нього і так показати, що вона любить Його і доказати її любов через розумне й щире дотримання заповідей Його? Слова в Одкритті 7:9–17 відносно великої громади вповні попирають се заключення й цілковито заперечують, що велика громада є менше вірна чим маленьке стадо.

з У видінню Одкриття Йоан бачив велику громаду, котра “стоїть (признана) перед престолом і перед Агнцем, зодягнені в одежі білі (що указує на признання), а пальмові вітки в руках їх”. Сей опис показує, що велика громада напевно стоїть по стороні Єгови й Його царя. Вона не старається сховати себе від ворога, але, противно, вона кричить великим голосом: “Спасення Богу нашому, сидячому на престолі, і Агнцеві”. Йоан бачив множество ангелів стоячих “кругом престоло”. Він бачив вірних воскреслих святих і останка на землі і всю організацію Єгови, поклоняючуся Всемогучому Богу, і всі казали “Аміль”.

4 До кого ті люди, описані в Одкриттю 7:11, кажуть “Амінь”? Вони кажуть “Амінь” на то, що велика громада висказала, і виражують себе яко в повній гармонії із сим. Відносно сього великого зібрання є написано: “Говорячи, Амінь: Благословенне, і слава, і премудрість, і подяка, і честь, і сила і кріпость Богу нашому по вічні віки. Амінь”. (Одкриття 7:12) Останок і всі інші, включаючи і велику громаду, є у повній гармонії, і всі віддають хвалу Богу Єгови; і се показує, що вони люблять Його і служать Йому в гармонії з Його заповідями. Тут не лишається жадного признання сотворінням або людям, або церковним організаціям, або котрій будь іншій людській організації. Сі не поповняють “тріху самарійського”. Вони не тримаються науки жадного чоловіка ані не дають жадного признання нікому за се. Вони признають, що всі благословенства приходять від Єгови Бога і що Він – Той, котрому належиться поклін. Вони показують повне і цілковите посвячення Богу, і се становить правдиве поклонення в душі Всевишнього. Писання в Одкриттю 7:11,12 не відносяться головню до великої громади, але сі слова дванадцятого вершика показують, що велика громада є в повній гармонії з ними і що вона робить ту саму річ, що інші виконують і котрі цілковито є посвячені Богу Єгови. Очевидно одинадцятий і дванадцятий верші роблять натиск на конечні вимоги Єгови, що кого Він оправдає, той мусить служити Йому цілковито й нероздільно. Усі такі признають своє посвячення Богу Єгови, тому що вони кажуть: “Богу нашому по вічні віки”. Вони не мають найменшого бажання на одну хвилину годитися з Дияволом і його товпою, і жадним робом не є опоганені ідеями й звичаями диявольської організації. Такий самий напрям посвяту показують Божі признані люди в словах Одкриття 4:11: “Достоєси еси, Господи, прийняти славу і честь і силу; Ти бо сотворив еси усе, і волею Твоею (усе) єсть, і створено”. Ось такий мусить бути напрям усіх сотворінь, що отримують вічне життя, включаючи і великої громади. Питання, яке кожне сотворіння мусить відповісти у своїм часі є: “Чи я є на стороні Диявола чи на стороні Єгови?” Середного ґрунту нема, і ніхто не може бути щирий до Бога і в той самий час угадати диявольській товпі. В Божій організації сотворіння займають різні позиції, декотрі висшого степеня чим другі, але нема причини казати, що від кожного або від усіх вимагається ріжний ступень вірності. Всі мусять цілковито посвятитися Єгови. Невірність – се знак диявольської організації й всіх сотворінь в ній. Вірність до Бога є показана кожною частию Єгової організації. Пророки затримали їх невинність до Єгови і були предметом таких самих пробів, які прийшли на царський дім. Позиція вірних старинних пророків не буде так висока як царського дому. Так і позиція великої громади є низша чим становисько членів царського дому й князів землі, але се не робить ніякої ріжниці. Якого б то становиська сотворіння не занимало в організації Божій, таке становисько є чесне. Най-

більша благословенна ласка є отримати життя від Єгови, та нім хтось може отримати се благословенство й занимати яке-будь місце в ній, він мусить любити Єгову цілим серцем, умом і душею. Ціла організація Єгови є чесна і благословенна, і щасливий той, хто має місце в ній. Декотрі одиниці самолюб-но бажали пійти до неба і помагати управляти світом. Інші ж казали: “Яке б то місце Господь мені не дав, то я буду задоволений”. Сей останний напрям сотворіння є властивий. Сей образ представляє силу ангелів і святих в повній гармонії, і також велику громаду в повній гармонії з ними, і всі разом співають хвалення імені Єгови.

ДАЛЬШІ ТОТОЖНОСТИ

5 Ті сотворіння, що служать Богу На землі, до тепер не мали ясного вирозуміння відносно великої громади. Однак тепер ми бачимо, що великої громади не можна було пізнати, аж поки Господь не прийшов до свого храму. Очевидно Йоан, будучи в сумніві щодо тотожності великої громади, поставив питання. Если би він був знав, він не був би питав про ню; так і кляса Йоана, если би знала хто була ся велика громада, була б не питала протягом минувших кількох років. “Хто се, що зодягнені в білі одежі, і звідкіля прийшли?” (Одкриття 7:13) Подібне питання останок свідків Єгови питав через якийсь час, а головню від часу, коли Господь прийшов до свого храму. Коли останок побачив, що кождий з них мусить затримати свою невинність до Єгови, і що головня ціль Єгови є оправдання свого ім’я, тоді вони не були задоволені з вияснення відносно великої громади. Вони зачали ставити ріжні питання відносно великої громади, котрих то питань вони не ставили б, если б той образ відносився до них самих. Очевидно питання в тринадцятім верші було поставлене тому, що останок не міг бачити, що велика громада відносилася до 144,000 членів тіла Христо-вого яко цілість або часть; і дальше тому, що сього не можна погодити з розсудком, щоби яка-будь громада могла бути лише пів посвяченою Єгови. Если би останок був пізнав в сій великій громаді себе самих, то вони не були б питали такого питання. Тому, що Йоан поставив таке питання, один із старців повторив се питання, чи Йоан може або не зможе відповісти його. Се був той старець, що сказав: “Хто се ті, що зодягнені в білі одежі?” (П.В) Сей факт, що сей старець питає питання, показує, що те питання не було полагожене перед тим, нім церква прийшла до зросту в Христі, котрий то час був назначений через очищення храму, і що се не взяло місце аж до 1932 року. Тоді то останок зрозумів правдиве значіння хто є дійсно старшим, і аж по тім часі питання відносно тотожності великої громади є полагожене. Що в Божій організації має бути велика громада, то се можна було бачити давно тому; але питання хто становив ту велику громаду і звідки вона прийшла не було зрозуміле, інакше те питання не було б порушене.

6 Але хто вона є і звідки вона прийшла? Через

многі роки Божі люди розуміли, що велика громада се народжені з духа люди, котрі є членами номінальних церков або релігійних системів, і котрі є в'язнями сих системів і котрі мусять іще вийти із тих організацій і стати проти тих організацій і по стороні Господа, і що се спричинить велике терпіння для них. Через многі роки останок виглядав таких людей в церковних системах і старався знайти їх, але і в сім вже пізнім часі не знайшов їх. Чи можна сказати, що ті люди в церковних організаціях (котрі то церкви є в гармонії з іншими частинами організації Сатани) є народжені з духа і на правду люблять Бога, і що вони позістають там лише до Армагедону, і що тоді через обставини вони будуть змушені стати по стороні Бога? Се здається не годиться із справедливим законом нашого Бога. Ми гляділи надармо за тією великою громадою, щоби вона вийшла із релігійних системів.

7 Чи є який-будь доказ, що з духа народжені одиниці знаходяться в номінальних церквах тепер? Здається, що відповідь мусить бути заперечуюча. Щоби бути сином Божим, то треба покаятися й повернутися і бути признаним Єговою за Його сина. Се становить сплодження з духа. Чи се не розумним є, що хто покається і навернеться, той і змінить свій напрям поступовання через відступлення від організації Сатани і через поставлення себе цілковито на сторону Бога? Ті, що вийшли із номінальних систем взяли як раз такий напрям.

8 Чи є які будь докази в святому Писанні, що велика і громада є сплоджена з духа? Позаяк усі є покликані в одній надії, і з між тих покликаних Бог взяв собі людей для свого ім'я; то чому ми маємо заключати, що Він має велику громаду з духа сплджених сотворінь які займають позиції в Його організації, що різняються від інших і котрі не є покликані до царства? Йоан вже тоді знав, що та велика громада вийшла з різних народів, й племен, людей і язиків, і тому його питання “звідкіля прийшли?” мусіло відноситися до чогось іншого, чим того факту. Се мусіло значити, що велика громада вийшла із якогось звичайного досвідчення, або що вона мала вийти із такого досвідчення, котре то досвідчення Єгова вимірив для неї.

9 Перед приходом Господа до храму многі послідователі Ісуса Христа, а головнo “вибрані старші”, вважали себе за учителів і в'яснителів пророцтва, включаючи пророцтво Одкриття. Се була звичайна річ протягом періоду Ілїї бачити на конвенції “провідничого брата”, з громадою братів навколо себе, показуючи себе мудрим через виложення “найновіших пояснень” якогось пророцтва і головнo Одкриття. Вони казали, що кожний передовий чоловік у церкві був предсказаний пророцтвом і за се віддавали честь і славу декотрим із них.

10 Тепер завважте ріжницю між напрямом таких одиниць а напрямом Йоана, котрому Одкриття було дане: “Добродію, ти знаєш; і рече мені: се, що прийшли з великого горя, і вимили вони одежі свої і вибілили одежі свої кровю Агнця”. (Одкриття 7:14)

Тут Йоан представляв останок, і його напрям указує на властивий напрям останка; і се показує, що останок признав, що вони не знали правдивої відповіді на те питання, і що вони не в'ясняють пророцтва ані не є учителями. Останок признає Бога й Ісуса Христа за своїх Учителів, і їм віддають честь і славу. (Ісаї 30:20) Слова Одкриття показують, що той старець знав відповідь; і се значить, що коли члени останка прийдуть до зросту в Христі і стануть дійсно старшими (Ефесян 4:13), тоді вони будуть знати властиву відповідь, навчившись тієї відповіді від їх Господа й Учителя. Господь має свій час на одкриття тайнів, і заледви чи можна сподіватися, щоби Його час на в'яснення цієї справи мав прийти перед приходом Господа Ісуса до храму. Він не відкриває своїх тайнів бунтівникам, а лише тим, що несамолюбно посвятилися Йому. – Приповісті 3:32; Псалма 25:14

11 Єгова зробив всякі конечні розпорядження для наущення своїх людей і ми всі се признаємо, що через кільканайцять років *Вартова Башта* була средством порозуміння між людьми Божими. Се не значить, що ті, що приготувляли рукопись для *Вартової Башти* є натхнені, але радше се значить, що Господь через своїх ангелів доглядає, щоби Його люди отримали відповідну науку на часі, і Він переводить події в сповнення свого пророцтва і тоді відкриває його своїм посвяченим. Бог через Ісуса Христа кормить своїх людей відповідною поживою у властивім часі. Ангели Господні, що служать Йому під час судження храму, сповняють Його прикази і докази сього знаходяться у видавництвах *Вартової Башти*, що є безперечним доказом, що Господь ділає з своїми вірними на землі. Слова ужиті “І рече мені” показують, що Єгова ужиє якогось видимого знаряду, щоби дати відповідь на питання, котре не було рішене через довгий час, і та відповідь мала бути відома останкові, коли вони прийдуть до точки правдивого зросту. Отже можна розумно сподіватися, то по очищенню храму ті признані в храмі будуть навчені, і тоді правдиве значіння про велику громаду дасться їм.

ГОРЕ

12 Чи се “велике горе”, згадане в чотирнадцятім верші, “було вислане на велику громаду, щоби вона властиво відпокутувала за свої гріхи і властиво оцінила Божественну правду і справедливість”, як се було зазначено? Чи се велике горе, як се було зазначено дотепер, є післане на велику громаду, щоби “терпіння великої громади були більші чим терпіння малого стада”? Розумна відповідь на сі питання може бути лише: Ні! У святому Писанні не знаходиться ніяка інша відповідь. Інші переклади подають сей текст в такім змислі: “Сі вийшли із великого горя”. (II. В.) “Сі виходять (час теперішній в грецькій рукописі) із великого горя”. (Діаглот) Колись думали, що велика громада розвивалась побіч маленького стада протягом усіх віків християнської доби, і через се вона часто була наз-

вана “святі з горя”.

13 Єсли ж те згадане горе є “велике горе, якого ніколи перед тим не було”, і котре приходить при кінці світа, тоді та велика громада не могла розвиватися через минувші роки. Навіть ціла церква Божа не терпить горя до того самого степеня. Писання ясно вказують, що се останок буде бачити те найбільше горе. Відносно вірних послідователів Ісуса Христа, із котрих складається 144,000 (членів церкви), є написано: “У світі горе матимете”; “вони будуть видавані на муки”; “многими муками мусимо ми увійти в царство”; “вони сповняють муки терпіння Христового”; “вони стались видовищем через наруги і терпіння і товариші у горю”; вони будуть “терпіти десять день горя”. – Йоана 16:33; Маттея 24:9; Дії ап. 14:22; Римлян 5:3; 12:12; Колосян 1:24; Жидів 10:33; Одкриття 1:9; 2:10

14 Чи се є те “велике горе” з котрого велика громада вийшла? Ні! Хіба що та велика громада становить 144,000 (стадо). Члени царського дому, т. є., 144,000 членів, переходять велике горе, і те горе продовжалося через цілу християнську добу; але найбільше горе згадане у святому Писанні прийде потім, як вже відкриється велика громада, і про те горе Ісус Христос говорить, як про “муку велику, якої не було від настання світу до сього часу”. Той період горя зачався із “днем Єгови”, а іменно, в 1914 році, коли то зачалась війна проти організації Сатани в небі, й котра прийде до свого вершка в часі битви Армагедону, великого дня Бога Вседержителя. Згідно із сим Одкриття називає сей час великим горем. (Одкриття 7:14, П.В.) Отже із сього виходить, що те горе не приходить, щоби розвинути або довершити велику громаду, але се горе прийшло на організацію Сатани, видиму і невидиму, і що воно цілковито збудить ту організацію. (2 Солунян 1:6; Римлян 2:5–9; Одкриття 2:22) Як се ми зазначили, то “день Єгови” зачався в 1914 році, при народженню царства. (Одкриття 11:17,18) Єсли би те горе, котре зачалось тоді, продовжалося без перерви, то всяке тіло було б знищене. Те горе було вкорочене через Господа, коли Він стримав світову війну, даючи нагоду своїм свідкам під своїм розказом йти і нести свідоцтво про Його ім'я і царство. Протягом того то періоду часу давання свідоцтва, т. є., “проповідування царства”, виходить велика громада. Те горе не є вимірене проти великої громади. Нехай се буде рішено раз на все, тому що те горе прийшло на організацію Сатани.

15 “Вийти із того горя” не значить пережити те горе і бути тим тілом, що спасеться (Маттея 24:22), але се значить, що велика громада вийде із організації Сатани і стане по стороні Єгови протягом того часу від застановлення світової війни аж до Армагедону, т. є., під час “вкорочення днів”, і протягом котрого то часу ся євангелія царства проповідується.

16 Яка ж була ціль у скороченню сих днів горя? Господь відповідає: “Задля вибраних укорочені будуть дні тії”. Протягом того часу вибрані мали ро-

боту до виконання яко свідки Єгови під Його розказом, і почасти та робота є положення знаку або пята на чолах великої громади, по приказу Єгови. (Езекийїла 9:4) Се значить, що свідки Єгови мусять проповідувати вість правди і дати виrozumіння правди для великої громади, котра то кляса “втікає на гори”, забравши їх місця в місті прибіжища. (Маттея 24:16; 4 Мойсея 35:6) Сі слова “зараз після горя днів тих” (Маттея 24:29) відносилися до першої частини горя, від 1914 до 1918 років. Та велика громада пережить також і Армагедон, тому що Бог обіцяв для тих, що шукають смирности й справедливости, що вони може будуть заховані в той час. (Софойї 2:3) Всі ці Писання заперечують думку, що те горе прийде в тій цілі, щоби розвинути або звершити сю клясу Божих людей. Те велике горе – се виконання Божих присудів проти організації Сатани, а не для розвинення кого-будь.

РИЗИ

17 Божі люди вийшли з Вавилону в “замазаній одежі”, тому що вони були опоганені науками й ділами вавилонської системи. (Захарії 3:3) (Гляди *Приготовлення*, сторінка 56) Вони трималися й навчали много самолюбних наук, що зневажали Господа, а між ними була наука о “виробленню характеру”, т. є., привести себе до точки бути гідним помагати Єгові володіти світом; інші знов віддавали пошану людям; а інші творили формалізм, і тому подібні річі. Коли Господь Ісус явився в храмі, щоби чинити суд, тоді Він зачав роботу очищення між своїми людьми, щоби ті очищені “приносили жертви угодні Господеві”. (Малахії 3:3) Під час судження й очищення храму Господь сказав про сю громаду храму: “Ісус же був у замазаній одежі, стоячи перед ангелом”. (Захарії 3:3) Але ся робота очищення відноситься головню до громади храму, а не до великої громади. Про велику громаду написано є: “Вимили вони одежі свої, і вибілили одежі свої кровю Агнця”. Слово “одежі” є написане в багатьох числі і не могло відноситися до “одежи спасення” (в поодиначім числі), о котру Господь постарався для вірних у храмі, як се зазначено в Ісаїї 61:10. Ані се не відноситься до чогось урядового, як “одежа червона”. (Йоана 19:2,5) Ані се не відноситься до “білої одежі” в Одкритті 4:4; або Одкритті 19:13,16. “Одежі” великої громади ясно відносяться до їх прилюдного заявлення, вповаючи на кров Ісуса Христа, яко ціну викупу за рід людський, і через се, що вони отверто стануть по стороні Єгови. Такі одежі носили в час празнику, як наприклад в часі, коли заблудший син повернув і був одягнений в найлучшу одягу. (Луки 15:22) Многі чесні люди були спонукані вірувати, що “висші власті”, се видимі володарі сього лукавого світа; але коли Бог просвітив їх, що “висшими властями” є Єгова і Ісус Христос, тоді ся відомість була передана і іншим чесним і доброї волі людям, і многи інші від того часу радісно прийняли й пізнали й признали Ісуса Христа й Єгову яко “висші власті”. Для них се був час радости, і вони радісно визна-

вали перед людьми, що вони вірують в Господа Ісуса Христа і що вони цілковито вповають на Єгови і стають по Його стороні.

18 Їх одежі символічно показують, що вони стали на стороні Господа, і вони радуються, що така їх позиція. Многі із них перед тим вірували в Господа, і віддали свої серця Йому, але несвідомо трималися річей сього світа. Із приходом Ісуса Христа, яко правильного Володаря світа, ся інформація була передана людям доброї волі і допомгла їм побачити, що вони були під організацією Сатани, і що вони мусіли очистити себе через полишення організації Сатани і стати по стороні Божої організації.

19 Після слів Одкриття велика громада очищує сама себе через їх відступлення від нечистої організації Сатани і ставши отверто по стороні Єгови, а се вони роблять через отверте визнання їх посвячення Богу. “Устами ж визнається на спасення”. (Римлян 10:10) Зрозумівши факт, що Єгови ім’я мусить бути оправдане, і що се є важне питання, вони не лише признають себе по стороні Єгови, але і допомагають громаді храму в несенню свідчення на честь і славу Бога Єгови, і сим чином вони входять у колесницю.

20 Як же вони “обілюють їх ризи кровю Агнця”? Пролита кров Ісуса Христа є основою прощення гріхів і основа, на підставі котрої Бог прощає нечистоту. Через вірування в проляту кров Ісуса Христа яко ціну викупу за людство, і через посвячення ся чинити волю Божу на підставі такої віри, і через поклонення й служення Господеві, а не людям, вони стають по стороні Єгови і беруть участь в Його службі і таким чином обілюють свої одежі в очах Бога. Нхто з людей не може стати по стороні Єгови, если він не вірує в проляту кров Ісуса Христа як средство спасення. Мільйони людей йдуть до церкви і кажуть, що вони вірують в Христа; але будучи мильно навчені, що Він є лише взірцем життя, вони не розуміють нічого про кров Христа і силу її. Коли ж очі їх виrozumіння отворилися, і вони стали по стороні Єгови, як про се повисше сказано, тоді вони стали очищені. Вони і перед тим бажали чинити правду, але вони були мильно навчені і через фальшиве й невірне духовенство, котре є відвічальне за мильне начення їх, що в крові Ісуса Христа нема жадних заслуг. Коли сі щирі одиниці вповні зрозуміють, що Ісус Христос є царем, і стоїть “посередині престолу” Єгови, вони тоді привітають Ісуса Христа як царя і прилюдно засвідкують: “Спасенне Богу нашому, сидячому на престолі, і Агнцеві”. Вони не мають сумніву щодо того, де вони стоять. Їх положення також є пояснене через ненароčního убійця, котрий утікає до міста прибіжища. (4 Мойсея 35:11) Ті, що належать до великої громади тепер утікають до Єгови і Христа, “Гори”, і там вони знаходять прибіжище в організації Єгови і там вони будуть перебувати аж до смерти первосвященника. (4 Мойсея 35:32–34), себто, вони перебувають там аж до кінця великого позатипічного дня примирення.

21 Тепер ми бачимо громаду, що як раз точно пасує описові в Одкритті семій голові відносно великої громади. Протягом кількох років, і під-час, коли “ся євангелія царства проповідувалась в свідоцтво”, вийшло велике число людей (і ще більше виходять), котрі визнають Господа Ісуса за їх Спасителя і Єгови за їх Бога, котрому вони поклоняються й радісно служать духом і правдою. Сі інакше є названі “Йонадабами”. Вони охрещені в символ, заявляючи сим, що вони посвяtilися чинити волю Божу і стали по стороні Єгови і служать Йому і Його цареві, і сим чином вони очистилися і одяглися “в білі одежі”. Ось так велика громада є ясно відкрита, та не як сплджена з духа, котрої надія є жити в небі, але кляса, що вповає на Господа і котра надіється на вічне життя яко дар від Єгови Бога через нашого Господа Ісуса Христа. Ся кляса людей шукає “смирности й справедливости” і Єгова обіцяв, що вони можуть бути охоронені в найбільшій горю; т. є., в Армагедоні. (Софонії 2:3) Се є дальшим доказом, що їх розвій не є наслідком великого горя, але що вони вийшли “з великого горя”, т. є., вийшли зі світа під час горя від приходу Ісуса Христа до Армагедону. Вони мусять очиститися нім прийде Армагедон. В часі Армагедону буде запізно очищуватися. “Вони втікають на гори”, і нім прийде “зима”, т. є., вершок гори в Армагедоні. Вони виходили і ще виходять, і тепер разом з останком вони співають: “Спасенне Богу нашому ... і Агнцеві”. (Одкриття. 7:11) Вони чтять Бога Єгови і Його царя, і відмовляються віддавати честь котрій будь часті організації Сатани. Вони не є осквернені ідеями й звичаями сього світа, а є противні їм.

22 Сі чесні одиниці, що полишили організацію Сатани і тепер стали по стороні Господа, бажать, щоби о сім довідалися і інші. Вони поклоняються лише правдивому Богу Єгови й Його цареві. “Тим то вони перед престолом Бога і служать день і ніч в храмі Його; і Сидячий на престолі оселиться в них”. – Одкриття 7:15

23 Вони глядять на престіл Бога і Христа, і ніде інде, і сим чином вони стоять “перед престолом” в очах Єгови і Його царя. Вони голосують за царство Боже, і беруть участь в роботі проголошення царя й Його царства. Вони мають ласку перед престолом і Бог звернув на них свою увагу, щоби вони були заховані в день Його гніву. Йонадаб був типом великої громади, і тому обітниця дана Йонадабові відносився до великої громади: “За те, так говорить Господь сил небесних, Бог Ізраїля, – не переведеться в Йонадава (Йонадаба) Рехавенка потомок, що стоятиме перед лицем моїм по всяк час”. – Єремії 35:19

24 Одкриття 7:15 є в дійсности ключем до пізнання великої громади. Через помилку ми до тепер думали, що велика громада є народжена з духа кляса, члени котрої занедбали свої привилеї і відмовилися брати участь у праці Господній, а однак виглядали або сподівалися від Єгови благословенства за їх передсмертне покаєння. Але в Одкритті є сказано, що велика громада “стоїть перед престолом Бога, і

прилюдно служить Йому” (Діаглот); “віддають божественну службу Йому”. (Роттердам) Дотепер вони як і інші несвідомо “поклонялись і служили тварі більш Творця”. (Римлян 1:25) Але тепер вони бачуть, розуміють і слухають слів Ісуса, Агнця Божого, котрий каже до них: “Господу Богу твоєму кланятимешся, і Йому одному служитимеш”. Сі слова відносяться до всіх сотворінь, котрі Єгова признає. – Маттея 4:10

25 До якої міри велика громада служить Єгові? Одкриття відповідає: “І служать Йому день і ніч” значить всякого часу, і се показує, що велика громада служить Єгові всякого часу, без огляду на години. Вони не задовольняються служенням Йому вісім годин на день і лишають роботу, коли годинник виб’є назначений час і не хочуть робити більш призначеного часу, але вони все готові на поклик до служби вдень і вночі. Звіти із поля в минувших місяцях вповні попирають се заключення. Многі із Йонадабів, почують правду одного дня, посвячуються цілковито Господеві, і зараз ідуть на поле служби і радуються і пильно виконують, що вони можуть. Вони також студіюють пильно слово Боже, і сим чином вони шукають смирности й справедливости, стараючися бути послухними приказам Єгови.

26 Храм Єгови – се Його головна організація на горі Сион. Велика громада “служить день і ніч в храмі Його”, що було предсказано словами пророка Захарії: “Так говорить Господь сил: І приходитимуть народи й осадники одного міста до осадників другого та казати: Ось, ходімо туди, помолитись перед лицем Господнім й шукати ласки в Господа сил небесних; і скажуть ті: Пійду й я. І приходитимуть многі племена й сильні народи шукати Господа Савота в Єрусалимі й благати Господа. Так говорить Господь сил небесних: У тім часі буде так, що десятеро з усяких різномовних народів ухоплять за полу Юдея, і казатимуть: Пійдемо й ми з тобою, ми бо чули, що з вами Бог”. – Захарії 8:20–23; Гляди *Приготування*, сторінка 139

27 Слова wypowiedжені Мойсейом до Ізраїля відносяться тепер в більшій мірі до духового Ізраїля, останка, а іменно: “Не годиться вам робити всього, як тепер ту робите, що кому здається правим перед очима його; . . . Тоді ось як має бути: на те врочище, що вибере Господь, Бог ваш, щоб там святилось ім’я Його, туди приноситимете все, що заповідаю вам;... Стережись приносити всепалення твоє, на всякому місці, де яке побачиш: Ні, на тому місці, що вибрав собі Господь, в одному із твоїх поколінь, там годиться тобі приносити всепалення твої, і там чинити мусиш все, про що заповідаю тобі”. – 5 Мойсея 12:8-14

28 Тому самому правилі мусить бути послухна велика громада, тому що вона стала частю Божої організації. Вона мусить прийти до Сиона, Божої організації, і там поклонятися Богу, а не в якійсь світській організації, так званій “церква”. Каже Єгова: “Дом мій названий буде домом молитви про

всі народи”. (Ісаї 56:7; 1 Царів 8:41–43) Велика громада мусить йти за свідками Єгови шляхом до Сиону. (Ісаї 35:8–10; 62:10) Вона мусить пам’ятати й вважати на слова пророка: “А Господь – у храмі своєму святому; нехай вся земля мовчить перед ним”. (Аввакума 2:20) Храм Єгови не знаходиться в організації Сатани, і через се велика громада мусить утікати з Вавилону, котрий є організацією Сатани, і мусить одважно стати по стороні Господа й співтоваришити з Божими помазаними людьми. Слова “в Його храмі” не включають внутрішнього двора, тому що внутрішній двір був головно назначений для священників Єгови. Велика громада є відділена бути на “дворі” й “на нищій часті” храму, де вона служить Єгові день і ніч. (Езекиїля 40:17, 18; 44:19; 46:9,10,20–24) Очевидно, що тут згадується про її безперестанну службу тому, щоби показати, що вона не мириться з диявольською організацією ніколи, і щоби цілковито заперечити, що вона коли-будь лучилася з нею.

29 Ті, що люблять Єгову мусять перебувати в організації Єгови а не в організації Сатани. “І Сидячий на престолі (Єгова) оселиться в них”. Христос тепер зачав царювати серед ворогів своїх. (Одкриття 11:17; Псалма 110:2) На підставі сього права вся організація Єгови знаходиться тепер під Його охороною. Він “отаборився в них” (*Діаглот*); “Він простягне свій намет над ними”. (*П.В.*) Ось так Йонадаби або велика громада є захована в день Божого гніву. (Одкриття 21:3, (*Діаглот*) Христос є той, що стоїть в наметі Божому. Через Христа Єгова перебуває з великою громадою й охороняє її і дає їй поміч. Ось так Єгова перебуває з нею через свого представителя Христа, тому що вона утекла до “міста прибіжища”. Великий Егуй запросив її до своєї колесниці, себто, в організацію Єгови, і розпростер свій намет над нею. Велика громада була назначена на чолах Божим “чоловіком в льняній одежі із писарським приладом при боці його”, себто, через тих, що несли вість про Боже царство і ім’я. (Езекиїля 9:3) Бог і Його цар є надією її. “На вершку гори Ізрайлевої посаджу його (дерево надії яко намет); й пустить він вігтє, і вродить овочі, й виросте він у величного кедра, й житиме в тіні його всяке птаство”. – Езекиїля 17:23

30 На землі знаходяться мільйони людей, що прагнуть чогось кращого чим “полови”, якою їх кормлять в вавилонських системах так званими “церквами”. Від коли Господь прийшов до храму, свідки Єгови мали привилей нести сим голодним одиницям Божу вість правди, і хто кормився нею не має причини бути голодним або прагнущим. “Вже не будуть голодні, ані жадні, ані падатиме на них сонце, ані жадна спека”. – Одкриття 7:16

31 В організації Сатани чесні одиниці були голодні й прагнущі як фігурально так і символічно. Велике дерево Сатани, “що посеред землі”, не дало їм захисту. Ті, що належать до організації Сатани, називають себе сонцем для світа, котре пече огнем чесних людей; але тепер, від коли Господь прийшов до

храму, і четвертий ангел зачав трубити (Одкриття 8:12), і четверта чаша була виллята (Одкриття 16:8,9), сі річи затьмили “сонце сього світа” і тепер уже не так “горячо” для овець, котрі чули і читали вість про Боже ім’я й царство. Сі чесні одиниці на-вернулися до Божої організації, котра є “женою”, й “одягнена в сонце”. (Одкриття 12:1) “Сонце сього світа” вже більш не пече їх. Се як раз сходиться із словом пророка Ісаїї відносно чесних одиниць сього світа, котрі тепер шукають смирности и справедливости: “Голоду знати не будуть, ні згаги, й не поразить їх спека і сонце; той бо, що милує їх, буде їх водити й приведе їх до джерел водних. ... Се поприходять здалека, – одні від півночі, другі з Синим-країни”. – Ісаїї 49:10,12

32 Ісус Христос, яко голова Єгової головної організації, тепер провадить і кормить тих, що широко стають під Його керівництво. “Се я дав його свідком народам, провідником і наставником народів”. (Ісаїї 55:4) Він є дійсним Сонцем і “світло світа”. (Йони 8:12) Велика громада, що стоїть перед престолом, уже більше не буде голодна і прагнуща: “Агнець бо, що по середині престолу, пастиме їх, і водитиме їх до живих жерел вод; і Бог отре всяку сльозину з очей їх”. (Одкриття 7:17) В руки Господа Ісуса була передана всяка сила, і Агнець Божий буде їх Пастиром. Він є дійсним Пастиром–Царем, на котрого цар Давид був лише типом. “І поставлю над вами єдиного пастиря, що пастиме їх, – слугу мого з роду Давидового; він буде їх пасти, він буде пастирем над ними. І буду я, Господь, їх Богом, слуга ж мій Давид буде князем серед них. Я, Господь, сказав се”. – Езекиїля 34:23,24

33 Велика громада або кляса Йонадаба очевидно є ті, котрих Ісус назвав “іншими вівцями”. До вірних учеників, останка, Ісус сказав: “Я пастир добрий, і знаю моїх, і знають мене мої (останок); ... І інші вівці маю, що не сієї кошари (не є членами царського дому) ; і тих (земну клясу овець) я мушу привести, й голос мій почують, і буде одно стадо, й один пастир”. – Йоана 10:14–16

34 Всі, що прийдуть і остануться в організації Єгови мусять бути одним гармонійним стадом, чи то в небі чи на землі. Слова Ісуса відносяться до Його приходу до храму в 1918 році і опісля: “І зберуться перед него всі народи; й відлучить він їх одних од других, як пастух одлучує овець од козлів; і поставить овець по правиці в себе, а козлів по лівиці”. – Маттея 25:32,33

35 Він – Христос, Провідник і Чиновник, і всі творива живучі мусять признати Його, й всяке коліно поклониться перед Ним і всякий язик визнає, що Він – Христос Господь, чи то вони будуть на небі чи на землі, і всі мусять признати Його на славу Всемогучого Бога. – Филиппян 2:9–11

36 Чи сотворіння дістане життя в небі чи на землі, воно мусять признати й поклонятися Єгови, яко правдивому й Всемогучому Богу, і Ісусу Христу, яко цареві і Головному Виконавчому Чиновникові, і кожде сотворіння, що отримає життя на землі або в

небі, мусять бути цілковито лояльним і вірним Богу. Такі то вимоги вони мусять стрінути, нім вони можуть отримати вічне життя. Казати, що велика громада є байдужна кляса, і що Бог з милосердя до них задля їх маленької віри остаточно спасе до неба, є цілковито безпідставним у святому Писанні. Велика громада мусять бути під провідництвом Ісуса Христа і мусять бути кормлена Ним перед Армагедоном, і мусять остатися під Його охороною протягом Армагедону. “Агнець бо, ... водитиме їх до живих жерел вод; і Бог отре всяку сльозину з очей їх”. Ісус Христос йде шляхом святым, і Його стадо, помазані члени царського дому, йдуть вслід за Ним. (Ісаїї 35:8–10) Тоді каже Господь: “Всі гори мої (всі часті Божої організації) дорогами зроблю, і всі стежки по долинах угору підйму”. – Ісаїї 49:11

37 Ті “інші вівці” – се велика громада, котра йде в парі з свідками Єгови до “жерел води життя”. (П.В.) Для сієї причини всі, що так йдуть, не будуть більше прагнути. Вони вже більше не йдуть до висохлих криниць жорстокої системи, але з ласки Єгови і рукою Ісуса Христа вони йдуть до жерел живих вод. (Єремії 2:13) Чесні одиниці були взяті від гірких вод, коли Господь затрубив у третю трубу й вилляв третю чашу порази. (Одкриття 8:10,11; 16:4) Таким чином були відкриті “гіркі води сього світа”. Тоді Господь провадив і провадить тих, що люблять Його, до вод життя.

РАДУЮТЬСЯ

38 Велика громада не є се “святі з горя”; бо вона не розвинулась через горе. Вона складається з радісних сотворінь, котрі є активні й ревні для Єгови й Його царства. Всякий чесний чоловік, що широко шукав за Богом і справедливістю, і нім він знайшов Господа, вельми страдав задля несправедливости між номінальними послідователями Христа, котрі ділають через церковні організації в Його ім’я. Сі чесного серця одиниці плакали сльозами задля гидоти, яку вони бачили діялась в ім’я Господа. Се вони бачили у всіх номінальних церковних системах, а головню між товпою римо–католицької гієрархії. Але з приходом Господа Ісуса до храму, і зібранням вірних до Нього, вірні викликували з радости. Многі із них вийшли із номінальних системів і вельми радувались, коли вони пізнали Господа. Сих Господь вислав із вісткою доброї новини і повідомив чесних людей, що Його ціль є знищити гноблючу й лукаву організацію Сатани і опісля установити правительство справедливости, і ся вість, коли була виллята в добрі й чесні серця, потішила і розвеселила многих. Ті, що цілковито звернулися до Бога й Його царства, перестали проливати слези. “Бог повтирає кожду слезу з очей їх”. (П.В.) Вони проливати слези задля зневаги, які впали на святе ім’я Єгови, і котрі то зневаги стягнули на Него фальшиві люди, що називали себе слугами Божими. Чесні одиниці проливали слези, тому що вони не могли зрозуміти чому люди, що називають себе слугами Божими, рівночасно зневажають ім’я Єгови. Отримавши вість

правди і пізнавши, що Сатана завжди зневажав ім'я Єгови, і що всі його слуги ошукством, підступами і фальшивими приписами зневажали Його святе ім'я, і що вскорі Єгова оправдає своє святе ім'я через своє царство під Христом, слези таких одиниць перестали литися, а замість смутку їх серце наповнилось радістю, і їх лиця повеселіли і вповні навернулись до Господа.

39 Навіть Йоан Одкровення "вельми плакав" аж поки його не повідомлено, що Ісус Христос стався Оправдателем Єгови, і що Він той, що відкривас заміри Єгови і виконує присуди Його. (Одкриття 5:4) Кожде чесне сотворіння, котре бачить і оціняє заміри Єгови, радується. В сей спосіб ті, що широко шукали правди, отримали "пятно на чолах їх", і через се вони свідомо утекли до Господа. (Езекиїла 9:4) Вони знають, що всі добрі річі й благословенства походять від Єгови, і сим чином Він обтирає їх слези з очей їх. "Святий город", котрий є Божою організацією, сходить із неба, і тепер справедливості буде установлена на землі на віки, і ті, що остануться в гармонії з Богом, уже більше не будуть проливати слези. – Одкриття 21:1–4

40 Нехай же помазаний слуга Єгови, останок, тепер стане й застановиться на час, які привилеї Єгова дав їм від 1918 року. Почин горя прийшов на організацію Сатани в 1914 році, коли то лукавий й його ангели були скинуті з неба. Сатана, зрозумівши, що його час короткий, вельми розлютився й прикладає всі старання, щоби знищити всяке тіло, і він був би доконав свого діла, если би Єгова Бог не був перешкодив йому. Та "задня вибраних", щоби вони могли б дати свідоцтво про ім'я Єгови, Він застановив світову війну. (Маттея 24:21,22) Тоді Єгова усунув перешкоди, які були положені на Його людей в часі тієї війни, щоби вони могли зорганізуватися й виконувати Його роботу. Тоді останкові була дана заповідь: "І проповідуватиметься євангелія царства по всій вселенній на свідкування всім народам; і тоді прийде кінець". – Маттея 24:14

41 Се свідоцтво мусить бути доручене; і коли воно буде доручене, тоді наступить найбільше горе, яке коли прийшло. У тім то періоді часу, і зараз перед розпочаттям Армагедону, свідки Єгови мали привилей йти з вісткою правди. По приказу Господньому вони вийшли "збирати каміння й піднести прапор для чесних людей". (Ісаї 62:10) Свідки Єгови вийшли до цієї роботи із піснями на їх устах, бо вони знають, що цар сів на своїм престолі і оправ

дання ім'я Єгови наблизилося. Коли вони вийшли так, тоді ворог приложив найбільші старання, щоби пожерти їх, тому що вони доручують свідоцтво Ісуса Христа в послушенстві до Божих приказів. (Одкриття 12:17) Жадне переслідування не зможе угасити ревність вірних. Вони побачили, що рука Господня розділює людей, і вони побачили, що "козли" кляса збирається під провідництво Гога, щоби виконати волю Сатани, і також побачили, що чесні "вівці" кляса збирається до громади під провідництво Господа. Вони бачуть, що ті "інші вівці" кляса є зібрані до міста прибіжища нім на світ впаде найбільше горе зі всіх.

42 Із тим знанням і привилеєм приходить більша відвічальність для свідків Єгови виконати їх роботу з більшою ревністю й щирістю, несучи свідоцтво людям доброї волі. Бачучи й оцінюючи ці річі, вони рішилися, що жадна опозиція ані переслідування не стримає їх у вірнім виконанні їх приписаної задачі. Нехай римо-католицька гієрархія і всі інші з лукавої громади Сатани роблять, що вони хочать. Із ласки Єгови Його вірні свідки будуть далі співати хвалення Всевишнього. Тут також приходить відвічальність на клясу Йонадаба, коли вона приходить до пізнання й виrozumіння правди. Члени її мусять старатися, щоби доказати їх вірність і правдивість до Господа і виконувати те, що їх руки знайдуть до виконання, і в такім стані вони мусять бути, нім вони можуть знайти у великій громаді, про котру згадається в Одкритті. Ся велика громада підхопила ту пісню й дух служби, яким відзначається останок, і разом з останком, свідками Єгови, вона далі йде до Армагедону і до оправдання Єгового ім'я. Небеса тепер радуються, тому що прийшов день оправдання Єгового ім'я. Помазаний останок і велика громада співає разом: "Звіщайте між народами: Єгова царює! І круг земний стоїть твердо, не похитається; Він судить народи у правоті. Да звеселиться небо і возрадується земля! Да заграс море і повня його!" – Псалма 96:10,11, А.П.В.

43 Але если се є властиве виrozumіння відносно "великої громади", як же тоді ми згармонізуємо із сим Писання відносно "в'язнів"; "священників" і "Левітів"; "відпущального козла"; "Самсона"; і "необачних дівіць?" Если повисші думки є властиве виrozumіння відносно великої громади, тоді всі інші справи напевно будуть в точній гармонії із ними; і з ласки Господа над ними будемо заставлятися в наступаючій артикулі.

Хваліте Господа! Бо се благо; співайте Богові нашому, бо се любо; пісня похвальна належиться Йому. Господь буде Єрусалима, Він збирає прогнаних людей Ізраїля. Він сціляє розбитих серцем, і зав'язує рани їх. Він перелічує безліч зізд, і кожному ім'ям називає. Великий наш Владика, і велика Його сила; розумінню Його нема міри. Господь нужденних підносить, а беззаконних принижує до землі. – Псалма 147:1–6

ЄГОВА є автором всіх пророцтв, котрі знаходяться в святому Писанні, і ті пророцтва чоловік може зрозуміти тоді, коли Єгові вподобастся відкрити їх. Божественне право відносно пророцтва, як се зазначає апостол Петро, є: “Се найперш знаючи, що жадне книжне пророцтво не діється своїм розв'язанням. Бо ніколи із волі чоловіка не виповідано пророцтво, а від Духа святого розбуджувані, промовляли святі люди Божі”. (2 Петра 1:20,21) Коли люди проти сього правила стараються пояснити Божественне пророцтво, то вони напевно зайдуть у “глибоку воду”, із котрої вони нічого побачити не зможуть; а інші знову, що пійдуть за таким поясненням, знайдуться в етапі замішання. Се не є критика інших, що старалися пояснити пророцтво, але се сказано для того, щоби пригадати, що треба слухати й поступати після Божого правила, если ми бажаємо дістати правдиве виrozumіння Його святого слова. У святому Писанні знаходяться много виразів про “в'язнів”. Особисті пояснення таких пророцтв перед приходом Господа Ісуса в силі й славі в цілі суду, широко розминулися із точкою; і хто пійшов за такими поясненнями, той не був просвіщений, а противно, знайшовся в темряві. Наприклад, “велику громаду” вважано за народжених з духа одиниць, що показали до великої міри непослушенство й невірність до Бога і їх угоди, і “в'язнів” уважано за тих самих, що й велику громаду. Однак у *Вартовій Башті* був поданий доказ, що члени великої громади не складаються з народжених з духа сотворінь, і що вони не мають надії на духове й небесне життя. Чи Писання доказують, що велика громада і в'язні є одна і та сама кляса?

2 В'язень се той, що знаходиться в полоні й є зв'язаний і не має повної свободи. Сотворіння в такім стані мусить жити, тому що про умерлого не можна сказати, що він є в'язнем. В'язниця не може відноситися до смерті, тому що мертві не знають нічого і не існують і тому не мають свободи, щоби вони могли ужити її. Если особа є сліпа до правди і таке засліплення спричинили інші, тоді та особа є зв'язана в кайдани несвідомости. Если хтось знаходиться в темряві й не знає куди йти, такий не має свободи ділання і через се є в'язнем. Сатана є князем темряви, котрий із своїми многими агентами, що виконують його злу роботу, тримає рід людський в неволі й через се в темноті. – 2 Коринтян 4:4-6; Ефесян 6:12; Колосян 1:13; 1 Йоана 5:19

3 Через свого пророка Єгова каже, “Ось слуга мій, що я за руку держу його; вибраний мій, що його вподобала собі душа моя. Я положив духа мого на него; він звістить народам суд справедливий”. (Ісаї 42:1) Се пророцтво в першій мірі відноситься до Ісуса Христа; і коли ті, що докажуть їх вірність, будуть забрані до царської святині, вони також стануться частию “вибраного слуги”. Ті, що так сталися частию

вибраного слуги були колись в темряві, й вони мусіли бути випроваджені із темряви у світло й свободу Ісуса Христа. “Котрий збавив нас од влади тьми і переніс у царство сина любови своєї”. – Колосян 1:13

4 Повисше пророцтво Ісаї здається сповнилося в часі, коли Господь прийшов в силі й славі до храму чинити суд. Сі слова висказані тут можна признати за незмінні, а іменно, що в'язні в пророцтві включають три кляси, а іменно: (1) вірного останка, котрого Господь знайшов вірним в часі Його приходу до храму, і котрі були представлені через Мардохея і Ноамі; і (2), ті, з котрих складається Естер і Рут кляса; і (3), земні вівці кляси, або “велика громада”. Сі слова висказані тут не тому, щоби установити якусь догму, але щоби студент міг мати сі три кляси на увазі під-час застановлення над Писаннями про в'язні. Щоби нам дістати ясне виrozumіння пророцтва відносно в'язнів, то здається треба над тим предметом ширше застановитися у *Вартовій Башті*. Для цієї причини тут робиться змагання, із ласки Господньої, щоби застановитися над многими Писаннями відносно в'язнів, і віримо, що сі Писання відносяться до сих трьох кляс повисше згаданих.

4 Як здається, то навіть праведні в очах Божих можуть бути сковані в кайдани і через се позбутися свободи. “Знай, Бог могучий, однак же не гордить сильним, що кріпкий серцем. ... Не одвертає очей Він од людей правих, ... як же інші в кайданах і зв'язані поворозем нужди – Він їх діла їм покаже й гріхи їх превеликі; та відтулює їм ухо, щоб розуміли, й велить завернутись од їх ледачих учинків. І, як послухають та стануть Йому служити, то й провозагитимуть дні свої в щасті і літа свої в radoxax; як же не послухають, – згинуть од (Божого) стрілу й визівнуть духа в сліпоті своїй. Лукаві же – вони зрушують серцем своїм гнів (Божий); вони й не кличуть до Його, коли закує їх в кайдани; тим і мруть вони в молодощах, а життє їх із блудниками. Бідного ж Він рятує з біди його, і в тісноті відтулює ухо його”. – Йова 36:5-15

6 Добрі знані факти показують, що в минувшій часі Божі завітуючі люди трималися декотрих наук несвідомо, і через се вони були вельми стримані й не уживали повної свободи в їх змаганнях служити Богу. Коли ж Господь звернув їх увагу, що вони були у блуді, і через се були беззаконниками, і Він покарав їх і вони покинули їх беззаконня, тоді вони прийшли до більшого світла й свободи яко правдиві послідувателі Ісуса Христа. Тут здається певним є, що Еліуй говорить про клясу, представлену через Йова, котра то кляса є Божими завітуючими людьми.

7 Ті що зробили угоду з Богом є прив'язані до Нього; але коли ворог приходить до них, і вони, задля страху до ворога, не виконують їх задачу, тоді вони

падуть у сіті Сатани, і Єгова дозволяє їм бути в'язнями. Коли ж хтось із них стає свідомий своєї неволі і що він зв'язаний у в'язниці, і тоді звертається з повним відданням до Єгови і шукає визволення з рук Його, Єгова чує їх і визволяє. Згідно із сим пророк писав: “Я ж бідний і горе мені; спасення твоє, Боже, нехай вислобонить мене!... Побачать впокорені, вони звеселяться; ви, що шукаєте Бога, нехай оживе серце ваше! Господь бо слухає бідних, і не одвертався від попавших в неволю”. (Псалма 69:29–33) Очевидно ці в'язні згадані тут є Божі завітуючі люди, а головню останок, котрі були в неволі і були зібрані до Нього в часі приходу Господа до храму. Вони є Божими дітьми, і є поневолені, зв'язані й через се стались в'язнями.

8 Вони є вбогі духом і покірні, й щиро бажають знати й чинити волю Божу. Той що промовляє в тій Псалмі здається ясно говорить за тих, що посвятились Єгові, але котрі стались в'язнями, і се показано в тій самій Псалмі: “Витягни мене з болота, не дай мені потонути! Дай мені вирятуватись від ненавистників моїх із глибини вод. Бистринь водяна нехай не затопить мене, і глибинь не проковтне мене, й яма раззявлена нехай не затулить челюстей своїх. Вислухай мене, Господи, велика бо твоя милість; поглянь на мене по великості милосердя твого. І не одвертай лиця твого від слуги твого, я бо в тісноті; вислухай мене скоро! Приблизися до душі моєї, вирятуй її; спаси її задля ворогів моїх!” – Псалма 69:14–18

9 Дев'ятий верш тієї самої Псалми є наведений в Йоана 2:17 і в листі до Римлян 15:3 і відноситься до Ісуса. Верш двадцять перший є наведений в Маттея 27:34 і в Йоана 19:29 яко буквально сповнення на Ісусові. Звідси можна бачити, що вірні одиниці Єгови часом є поневолені яко в'язні. Апостол Павло був у в'язниці в Римі і говорить про себе як “в'язень Ісус-Христів”. (Ефесян 3:1; 6:20) Єгова через свого пророка відноситься до тієї самої кляси яко своїх полонених, себто, до тих, що є поневолені іншими. – Ісаї 45:13

10 Коли і в яких обставинах “Господь ... не одвертався від попавших в неволю”? Очевидно тоді, коли посвячені Йому терплять з причини неволі й не мають свободи в службі Єгови. Під час світової війни вірні сини Єгови на землі були поневолені й свобода відобрана від них, і вони були переслідувані й многі з них на правду ув'язнені. Яко Божі вірні діти вони дальше молилися й кликали до Єгови. Се сталося в 1918 році, що Єгова зачав відбудовувати Сион через воскресення вірних і приведення їх до храму, і також зібрання до себе в храм вірного останка. Сі факти які Господь перевів у сповнення свого пророцтва є відповідею на повисше Писання, і та відповідь знаходиться у сих словах: “Коли Господь відбудує Сион, Він явиться, в славі своїй. Він прихилиться до молитви понижених, і молитвою їх не погордує”. – Псалма 102:16,17

11 Факти показують, що Бог вивів їх з в'язниці або

неволі в 1918 році, коли Сион відбудувався. Слідуючі Писання показують, що се відноситься до вірних послідователів Ісуса Христа, котрі були введені в храм і сталися частю Сиону, і що вони знаходилися в неволі або в'язниці. “Бог бо спасе Сиона, і збудує городи Юдейські; і матимуть там оселю і займатьщину. І потомство слуг його матиме насліддя; і хто любить ім'я його, житиме там”. – Псалма 69:35,36

12 Великі терпіння впали на вірних послідователів Ісуса Христа в 1917 до 1919 років, в котрім то періоді відбувалась світова війна. Ті посвячені одиниці були представлені через Якова, і до котрих відносяться слідуючі слова псалміста: “Вони бо зажерли Якова, і зруйнували домівку його”. (Псалма 79: 7) Ся сама кляса була представлена через пророка Ісаїю, коли мав видіння царя у храмі і коли він визнав свої несправедливості, кличучи до Господа. (Ісаї 6:5,6) Рівно ж і останок Якова, та сама кляса, визнала свої гріхи або несправедливості. Сі були покликані ради імені Єгови, і коли вони знайшлися в неволі або у в'язниці, вони кричали: “Не пам'ятай нам несправедливості давні! Пошли нам скоро на зустріч милосердя твоє, ми бо дуже нужденні стали! Поможі нам, Боже, спасителю наш, для слави імені твого; і спаси нас і прости нам гріхи наші задля імені твого!” (Псалма 79:8,9) Чи всі народи не дивилися на Божих вірних людей з погордою і насмішкою під час світової війни? і чи задля сього Божі вірні люди не молилися? “Чому мали б казати народи: Де Бог їх? Нехай народи перед очима нашими дізнають пімсту за кров слуг твоїх пролиту! (В Армагедоні Бог пімститься за вірних своїх). – Псалма 79:10

13 Тоді псалміста додає от сі слова, котрі то слова виходять від поневолених в'язнів: “Нехай дійде до тебе стогнання невольника! По великості рамени твого сохрани дітей смерті!” (Псалма 79:11) Ті вірні послідователі Ісуса Христа розуміли, що від 1917 року Сатана і його агенти старалися убити їх. Се Писання повисше наведене не значить, що се Єгова назначив їх умерти, але що се ворог назначив їх на смерть. Із причини їх поневолення або ув'язнення сі вірні одиниці під час світової війни стогнали, і їх молитву виразив псалміста: “Нехай дійде до тебе стогнання невольника”, себто перед Єгову, щоби вони були увільнені, і тому, що вони були назначені на смерть ворогом, тому про них говориться як про “дітей смерті”. Вони молилися, щоби Єгова схоронив їх для того, щоби вони могли славити й служити Йому. Вони були подібні до долини сухих костей, про що описує пророк Езекиїль. (37:1,2) Огонь переслідування спричинений Сатаною і його агентами висувив їх і зломив їх духа, і вони стогнали й кликали до Господа. Всі Божі люди в тім періоді були поневолені й многі із них знайшлися в буквальных в'язницях, і всі разом стогнали і кликали до Господа. Диявол зачав свою війну на них, стараючись знищити їх, тому що вони старалися сповняти заповіді Єгови. (Одкриття 12:17) Се пророцтво не відноситься до “великої громади”, тому що велика громада в

той час іще не була об'явлена. Сією молитвою молилися вірні посвячені Єгови і ті, котрі були вірні в часі приходу Господа Ісуса до храму і котрих Він зробив вірним і мудрим слугою, і котрому Він поручив все своє добро, а іменно, інтереси царства на землі. (Маттея 24:46,47) Останок або вірні не молилися, щоби “угода через жертву” була відложена, але щоби перешкодити ворогові в його старанню погубити їх щоби вони могли далі служити Єгови. Вони, будучи синами Єгови, є “дітьми світла й життя”, але для сатанської товпи вони є “дітьми смерті”, бо ворог назначив їх на смерть. Вірні молилися, щоби Єгова схоронив їх для своєї служби, і се що дійсно сталося під час світової війни. Повисші за-ключення є даліше поперті слідуючим текстом: “Віддав сси нас неначе вівці на жир, і розсипав нас між народи”. (Псальма 44:11) “Отверай уста за того, що голосу ніде не має, і що є назначені на знищення”. Одвертай уста твої на правосуд та для справи бідного й нужденного”. – Приповісті 31: 8,9

14 Під час світової війни вірні святі й посвячені Богу на землі були в небезпеці смерті із рук ворога, але велика громада не була в тій небезпеці, тому що велика громада в той час не стала була по стороні Єгови й через се саме не була іще відкрита. Се було “задля вибраних”, що період горя був укорочений, котрий то період зачався в 1914 році, і був вкорочений в 1918 році через стримання війни, щоби вибрані могли служити Єгови в несенню свідцтва про Його ім'я. (Маттея 24:21,22) Вірні святі Божі на землі під час світової війни стогнали й молилися, щоби їх кайдани були усунені, і до них відноситься слідуючий текст: “Щоб почути стогнання невільника, щоб розкувати дітей смерті”. – Псальма 102:20

15 Чому вони молилися, щоби їх кайдани були пірвані й вони були увільнені з в'язниці? Вони були покликані й відділені від світа “яко люди для імени Єгови”, і факти як і пророцтво згаджаються, що вони бажали свободи, щоб вони могли служити Єгови, як про се сказано в пророцтві: “Щоб звіщали ім'я його на Сионі і хвалу його в Єрусалимі”. – Псальма 102:21

16 Будучи у в'язниці під час світової війни, вірні свідки Єгови не могли звіщати про ім'я Єгови на Сионі, як се вони робили по 1919 році. Єгова, вислухавши їх молитву й увільнивши їх із неволі сатанської сили, змилосердився над ними і поставив їх в Сионі. Предвидівши, що се мало настати, Бог велів своєму пророкові написати для сих одиниць: “Ти встанеш, змилосердишся над Сионом, час бо вже, помилувати їх, прийшов бо визначений час”. – Псальма 102:13

17 Те пророцтво назначує час, коли Господь вислухає їх молитву: “Коли Господь відбудує Сион. явиться в славі своїй. Він прихилиться до молитви понижених, і молитвою їх не погордує”. (Псальма 102:16,17, *англ. переклад*) Бог не відкидає таких одиниць, а коли вони моляться, Він чує їх: “Бог Єгова слухає бідних і не одвертаєсь від попавших в нево-

лю”. (Псальма 69:3, *А.П.В.*) Із довірем сі в'язні даліше молилися: “Бог бо спасе Сиона, і збудує городи Юдейські; і матимуть там оселю і займатьщину. І потомство слуг його матиме наслідде; і хто любить ім'я його, житиме там”. – Псальма 69:35,36

18 Се вірні послідувачі Ісуса Христа були зібрані в Сион і там вони і перебувають. Сих Єгова випровадив із в'язниці або неволі і поставив їх в Сионі. Вони були поневолені або ув'язнені сатанською організацією, а головні під час світової війни. Сі Писання не могли відноситися до класи великої громади, тому що велика громада не є забудована в Сион і не є частию царського дому Єгови.

19 Се сталося по 1919 році, що вірний останок побачив, що Ісус Христос прийшов до храму, і тоді то вони сказали словами пророка: “Єгова бо відбудував Сион; Він явився в славі своїй (піславши Ісуса Христа до храму, воскресивши вірних, що спали сном смерті і зібрав вірних до храму); він прихилився до молитви опущених, і не відкинув їх молитви”. – Псальма 102:16,17, *А.П.В.*

20 Хто се ті “опущені” згадані тут? Се ті, що осталися вірними під час їх поневолення у світовій війні; і через се вони є описані в повисших текстах як “в'язні”. Се з свого храму Єгова поглянув, почув стогнання невільників, і увільнив в'язнів. Се була та кляса, котру ворог назначив напасти на ню і ув'язнити її й поневолити і знищити тих вірних під час світової війни. Їх дні були вкорочені й вони ослабли. “Він змучив в дорозі силу мою; вкоротив дні мої. Я (вірний слуга кляси) сказав: Боже мій (Ісусе, як се подано в Жидів 1:10–12; Він прийшов до храму і до Нього говорить останок), не возьми мене в половині днів моїх (у зворотній точці від роботи Ілії до Єлисея)! Від роду до роду літа твої. З нащадку світа ти утвердив землю, і небеса – твориво рук твоїх. Вони перейдуть, ти останешся, ... Сини слугів (останок) будуть жити, і насіння їх загине перед тобою”. – Псальма 102:23–28

21 Завважте знову, що се кляса в'язнів молилась: “Нехай дійде до тебе стогнання невільника (вірного слуги кляси)! Ся молитва – се просьба, щоби вірні були схоронені або збавлені від мордерчого нападу ворога. “По великості рамени твого сохрани дітей смерті!” Даліше вірні молилися: “І верни в семеро у серце сусідам (ворожим, релігійним сусідам, що шукають погубити нас) наругу їх, котрою зневажали тебе, Господи! Ми ж, люди твої і стадо пасовиська, будем вічно прославляти тебе, звіщати хвалу твою з роду в рід”. – Псальма 79:11–13

22 Факти, які сталися по приході Господа Ісуса до храму, і котрі були знані Божим вірним одиницям, доказують безперечно, що молитва записана псальмою: що в тім часі “вийде із Сиону Вибавитель, котрий відверне безбожність від Якова (вірної слуги кляси)”. В той час “ввесь духовий Ізраїль спасеться”. (Римлян 11:26,27) Гляди книжку *Єгова*, сторінка 175) Вірний останок тепер знає, що Єгова визволив

їх від ворога і привів їх в Сион, і знаючи се, вони співають: “Як би не був Господь з нами, коли люди проти нас встали, то живцем проковтнули б нас, як запалав гнів їх проти нас. Душа наша спаслась, як пташинка із сильця птахоловця; сильце розірвалось, і ми спаслися. Поміч наша в імені Господа, що сотворив небо і землю”. – Псалма 124:2,3,7,8

23 Тепер останок знаходиться в ще більшій небезпеці смерті з рук ворога, але вони з довірем вповають на Єгову і Ісуса Христа і з ласки й силою Господа вони проголошують вість царства. Повисше свідоцтво доказує, що вірний останок був увязнений на певний період часу перед тим, нім кляса Йонадаба або велика громада показала.

ДАЛЬШИЙ ДОКАЗ

24 Є ще інші попираючі свідоцтва, над котрими буде корисно застановитися. Пророцтво записане в Псалмі 107 попирає також доказ, що про вірного слугу клясу говориться як про вязнів. До тепер *Вартова Башта* подала факти, що ся Псалма, від першого вершика до семого, відноситься до “вірного слуги” кляси зібраного до Господа, і котра була переведена через досвідчення подібні досвідченням ізраїльтянів у пустині, і що вона є зібрана до Сиону яко її постійне “місто замешкання”, і що се було dokonane по приході Господа до храму в 1918 році. Досвідчення вірного слуги кляси у світовій війні були бодай почасті із тих досвідчень у “пустині”, які переходили ті, що були викуплені із рук ворога. Се останок у тілі, названий тут “діти людські”, що оціняють Божу доброту до них і котрі “прославляють Господа за чудеса його над синами людськими!” Тоді псалміста говорить про тих вірних: “Він бо (Єгова) наситив душу прагнущу, й голодуючу душу сповнив добром”. (Псалма 107:9) Бог задоволів їх видінням своєї слави у храмі. – Псалма 17:15; гляди *Вартову Башту* 1934 рік, сторінка 19, *англійське видання*.

25 Віримо, що застановлення над 107 Псалмою буде не лише інтересним але і корисним для тих, що щиро бажають зрозуміти пророцтво. Псалміста дальше продовжає: “Сиділи вони в тьмі і в тіні смерті, сковані нуждою і залізом”. (Псалма 107:10) Слова пророка тут відкривають, що ті описані тут є необачні й бунтівничі, але не поза стан виздоровлення. Між одиницями, що є в лінії до царства, декотрі показали менше самолюбства, а декотрі більше самолюбства, під час, коли обидві кляси співтоваришили разом. Та більше самолюбна кляса стягнула клопіт на себе, і також на вірних, що співтоваришили з ними. Під час світової війни, майже усі люди Божі на землі, прийняли й вірували, що “висші власті” (Римлян 13:1) були видимі володарі сього світа, і задля страху перед тими “висшими властями” Божі люди стали недбалі до приказів Єгови Бога, і через се вони були до того степеня бунтівниками. Се, що вони не мали одваги в проголошенні вістки правди спричинило, що ворог ще більше переслідував їх і гнобив їх. Отже всі Божі люди упали в неволю,

включаючи і бунтівників і тих, що були більше вірні, вони всі знайшлися в темряві. (Ісаї 42:7) Тих же, що були в пробі вірні, Господь випровадив із темряви. Про се написано є: “У темряві сходить світло праведникам”. – Псалма 112:4

26 Псалма 107, як се опісля побачимо, показує, що Бог виводить вірних із темряви, щоби вони могли встати і йти вперед, і се як раз те вірні робили по світовій війні. “І почують у той час глухі слова книги, та й прозрить із птьми й темряви очі сліпих”. – Ісаї 29:18

27 Напевно, що вороги не мають світла для тих, котрих вони тримають у вязниці, і стараються перешкодити їм дістати світло. Єгова дозволив своїм вірним зайти в темряву з причини ворога разом із необачними і бунтівниками. Такі то обставини зайшли під час світової війни, і се було представлено через події, які перийшли на натуральних ізраїльтянах. Єремія, котрий представляв вірних свідків Єгови, каже: “Я чоловік, що зазнав горя від палиці гніву його; він повів мене й увів у птьму, а не в світло”. – Плач Єремії 3:1,2

28 Ті, що опісля доказали свою вірність у пробі, і котрі під час світової війни сиділи в темряві й у неволі, були, як се псалміста зазначив, “у долині тіни смертної”, але вони дальше любили Бога, і будучи вірними, вони кричали словами псалміста: “Не відвернулось серце наше, і не зійшли стопи наші з дороги твоєї. Але ж задля тебе вибивають нас цілий день, вважають нас, як овечок на зарізь” – Псалма 44:18,19,22

29 Апостол в листі до Римлян 3:36,37, особисто пристусовує се пророцтво Псалми до вірних Божих людей. Протягом того періоду темряви вони дальше співали: “Хоч би ходив по долині тіни смертної, то не боюсь жадного лиха”. (Псалма 23:4) Вони дальше вірно вновають на Єгову. В таких положеннях вони були в дійсности “зв'язані горем і залізом”. Божі люди зайшли в таку неволю задля горя завданого їм ворогом. (Плач Єремії 1:3–5) Однак завважте дальші слова записані, котрі головню відносяться до вірних, духових ізраїльтянів: “Бо не навіки Господь покидає; Та хоч і пішле злидні, то й помилує по великій доброті своїй. Не по своєму бо серці карає він і посилає смуток на дітей людських. А тоді, як вони під ноги беруть безсильних на землі, як несправедливо судять ближнього перед очима Всевишнього. Як притискають другого в його ділах; бо хіба ж Господь сього не бачить?” – Плач Єремії 3:31–34,36

30 Господеві не подобалась була слабосильність слуги кляси, і задля сього слабого стану ворог стягнув горе на них. Не подобалась була Богу слуга кляси, і Його гнів горів проти ворога: “Так говорить Господь Саваот: Я жалую Єрусалима й Сиона великою ревністю; палаю великим гнівом проти тих спокійних народів, бо як легко гнівився вони збільшали зло”. – Захарії 1:14,15

31 “Залізо” того страшного боввана у пророцтві Даниїла символічно представляло видиму част са-

танської жорстокої і гноблючої організації. (Даниїла 2:39,40) Божі вірні люди були поневолені сим “железом” сатанської організації; і через се каже псалміста (107:10): “Сковані нуждою і железом”. Мойсей пророко говорив про тих, що були покликані до царства і сказав: “(Если не будеш цілковито вірним) служитимеш ворогам твоїм, що пішли їх на тебе Господь, в голоді й холоді терплючи смагу і недостаток у всьому. І положить він залізне ярмо на шию тобі, поки не знівечить тебе”. – 5 Мойсея 28:48

32 Мойсей, маючи цілковите довіря, що Бог схоронить вірних у горю, писав: “А вас узав Господь, і вивів із залізного горнила, із Єгипту, , щоб ви були людом його насліддя, як і сталося”. – 5 Мойсея 4:20

33 Коли Йосиф був в Єгипті, його ноги були закуті в залізні кайдани. (Псалма 105:18) Отже тут можна бачити, що сі символічні вирази відносно вязнів, зазначені в Псалмі 107:10, відносяться до духовних синів Божих, покликаних служити Йому як Його свідки, і що та Псалма особисто відноситься до Божих людей, котрі сталися “вірним і розумним слугою” клясою.

34 Єгова ділає з своїми посвяченими яко з цілою громадою, і Його закон відноситься до цілої громади, а не в ріжний спосіб з ріжними одиницями в громаді. Чому Він мав би дозволяти своїм сплodgeним синам знаходитися в неволі й бути звязані “нуждою і железом?” Псалміста відповідає: “Бувши впертими проти слова Божого і зневажаючи волю Всевишнього”. – Псалма 107:11

35 Довго тому перед зібранням вірного слуги кляси до храму, і під час періоду Ілій церкви, декотрі “вбрані старші старалися пояснити се пророцтво і пристосувати його до “великої громади”; але тому, що таке вияснення було особливше, тому й невластиве. Ті, що стояли при Псалмі, осталися в темряві. Се були безумні в особлившій поясненню того пророцтва в сій Псалмі (верш 17), що збунтувалися і пішли проти Божого слова; і ті, що опісля доказали їх вірність, але були в товаристві з безумними, також були співучасниками в горю безумних. Те саме правило відноситься до натурального Ізраїля: “Мусить прилучитись Арон до народу свого; бо не має він увійти в землю, що я віддав синам ізраїлевим, за те, що ви противились повелінню мому при водах Мериви”. – 4 Мойсея 20:24

36 Мойсей і Арон терпіли за сей невластивий напрям, який взяла ціла громада Ізраїля. (4 Мойсея 27:14) Та перша генерація, себто, “старші люди” збунтувалися проти Господа, і Мойсей і Арон були зачислені між ними на кару, яка впала на них. Даниїл молився за ізраїльтянів, зачисливши себе до бунтівників: “Ми согрішили, творили неправедність, поводитись упрямо й відступали від заповідей твоїх і від постанов твоїх”. – Даниїла 9:5–9

37 Єремія також молився: “Справедливий Господь, бо я не корився Його слову. О, слухайте, всі народи, погляньте на муку мою; діви мої й молодики мої – всі вони пішли в неволю!” (Плач Єремії 1:18) Те саме правило відноситься до духового Ізраїля. Під час світової війни декотрі посвячені були вплинуті

через мильний напрям інших, подібно як бунт, який поповнив Корея. Із причини сих злих обставин пророк писав. “Тому смири в серце їх бідою; і вони падали, і не було помочі для них”. Псалма 107:12

38 “Лукавий слуга” кляса подорожуючи разом із вірними, не покалася, тому що вона була поза межами покаяння і тому осталася в темряві. (Жидів 6:4–6) Ті, що були смиренні і покірні і любили Господа, покалялись і осталися і “обрізали свої серця” до Бога в угоді вірності. (5 Мойсея 10:16) Бог дозволив своїм ворогам напасти на своїх людей, котрі з причини ворога були понижені і ніхто не помагав їм, окрім Господа. І так вірні були пригноблені разом з бунтівниками. Хотя й останок вірних був слабкий задля страху і браку вирозуміння, вони кликали до Господа. Вони ішли за так званими “мудрими проводирями”, і тому опісля вони потребували помочи від Господа щоби скріпити їх “коліна хитливі”. – Ісаї 35:3

39 Відносно вірних тілесних ізраїльтянів було написано що вони кричали до Господа “і Господь почув наш голос і побачив наші горювання і нашу гірку працю і нашу тісноту; і вивів нас Господь із Єгипту”. (5 Мойсея 26:7,8) Подібні слова є написані відносно духових ізраїльтянів в часі горя: “Тоді Господа вони благали у своїй тісноті, і він спасав їх з біди їх. Вивів їх з темноти із тіні смертної, розбив їх кайдани”. – Псалма 107:13,14

40 Лукавий слуга кляса не був між тими, що покалялись і кричали до Єгови; се лише вірний слуга кляса зробив. В протязі 1919 року вірні були визволені із вязниці і їм дано свободу і вони відновили свою силу, проповідуючи євангелію царства. Бог не спас їх з недолі через забрання їх до неба, але застановив світову війну, отворив дорогу вірним для дальшої служби, і дав їм нагоду служити; і дав їм подвійну часть духа Ілій. (2 Царів 2:9–15; Йоана 8:31,32) І тоді сказали вірні: “З тісноти кликав я до Господа; Господь вислухав мене, вивів на простір широкий”. – Псалма 118:5

41 Задля їх вповання на людей і задля страху перед чоловіком, то навіть ті, з котрих пізніше складалася вірна кляса разом із необачними, з котрих складалася “лукавий слуга” кляса, попались під силу диявольської організації, і через се вірні знайшлися в темряві і недолі, що було представлено через “тінь смерті”. Єгова вислухав їх молитви, і через свого вибраного слугу Ісуса Христа Він розігнав темряву і дав їм світло, коли він зібрав їх до храму. “Господь є Бог і дав нам світло; привяжіть жертву на празник мотузами до рогів жертівника”. – Псалма 114:27, 28

42 Під час, коли так вірні сиділи в темряві, ворог назначив їх на смерть, і через се вони були назначені умерти. Орда Сатани постановила знищити вірних людей Єгови під час світової війни, як се показують інші Писання. Коли війна скінчилась, товпа Сатани не хотіла добровільно увільнити людей з вязниці, але самий Господь розірвав їх кайдани, і увільнив їх із вязниці. “Та Господь так говорить: Хоч вони без-

печні і їх безлічу, та вони будуть висічені та й зникнуть; а тебе, хоч я тяжко придавив, більше не придавлю”. – Наума 1:12,13

43 Вивівши їх із темряви, вірні врадувалися і заспівали: “Піднялася правиця Господа; правиця Господа показує діла потужні. Не вмиру, буду жити і розка-

зувати про діла Господні. Тяжко покарав мене Господь, та не віддав мене смерті. Відчинить мені ворота справедливості, я увійду ними, прославлю Господа”. – Псальма 118:16,17

(Продовження в слідуючій числі Вартової Башти)

ВЕЛИКА ГРОМАДА

(Докінченнє, часть 1)

ЗАВВАЖТЕ, що в Одкритті 7:9 говориться про велику громаду, що вона стоїть “перед престолом і перед Агнцем”, коли ж опис зібраного храму в Одкритті 7:11 говорить: “І всі ангели стояли кругом престолу”. Те зібрання включає святих ангелів, старших і чотири животних, як се показано в Одкритті 4:4, а іменно: “А кругом престолу двайцять і чотири престолів; і на престолах бачив я двайцять і чотири старців сидячих, зодягнених у білі одежі; а на головах своїх мали золоті вінці”. – Одкриття 4:4

48 Ті “двайцять і чотири старці включають всіх тих, що служать новій угоді (2 Коринтян 3:6), і що включає останка, себто, свідків Єгови, тому що вони прийшли до зросту Христа і сталися старшими на ділі. Ніхто не може бути старшим в тій клясі, аж поки він не станеться старшим в Христі й не прийде до зросту. – Ефесян 4:11–13

49 Сей час зазначений через очищення храму, що Божі люди побачили перший раз в 1922 році, і тепер Єгова дозволяє їм побачити правдиве значіння великої громади. Ті старші є показані, що вони стоять з Ісусом Христом, тому що вони Його браття. (Жидів 2:11) Отже ті старші є “амбасадорами Христа”. (2 Коринтян 5:20; Ефесян 6:20) Се показує зібраних 144,000, що не могло взяти місця аж поки не прийшов Господь до храму; і для того велика громада не могла існувати аж потім часі.

50 Те видіння також відкриває справедливую всесвітню організацію Єгови, що складається із животних Його, котрі всі попирають Єгову і котра цілковито різниться від організації Сатани; а се показано словами 11 верша: “Четверо животних, повні очей з переду і ззаду”. (Одкриття 4:6) Єгова і Ісус Христос є на престолах, а чотири животних, представляючи всесвітню організацію Єгови, знаходяться навколо престолу. (Гляди *Світло*, Книжка 1, стор. 57, *англ. вид.*) Організація Єгови, як се виглядає останкові, є одна із “двох ознак на небі. (Одкриття 12:3), і вельми різниться від тієї другої ознаки, котра представляла організацію Сатани. Ті дві великі ознаки являються перший раз при народженню царства, але вірні Божі люди побачили їх перший раз около 1924 року, і се більше чим десять років від коли відкрилось правдиве значіння “великої громади”. Ті, з котрих складається велика громада мусять перше отримати інформацію, щоби вони могли знати про ті дві організації, представлені через ознаки, нім вони можуть вибрати собі сторону; і

тому се певним є, що велика громада не могла існувати перед приходом Господа до храму, і опісля того, ті “інші вівці” отримають інформацію з уст свідків Єгови. Ся кляса овець, отримавши інформацію, стає в ряди по стороні Єгови і Його царя, і вступає у “колесницю”, себто, в організацію Єгови, по запрошенню Більшим Егуйом, і так вона їде разом із свідками Єгови. Се є дальше поперте через пророчий образ Егуя, котрий взяв Йонадаба за руку і поміг йому увійти в колесницю і Йонадаб співтоваришив з Егуйом в роботі оправдання Єгового ім’я. Сповнення сього образу є таке: Господь Ісус Христос у храмі запросив Йонадаба клясу в свою організацію і провадить їх вперед, щоб вони побачили оправдання Єгового ім’я.

51 Те видиво про зібрання храму показує, що всі ангели й всі старші і всі животні, т. є., всі в організації Єгови, хвалять і поклоняються Богу. “І впали перед престолом на лиця свої, і поклонились Богу”. Се як раз сходиться з словами четвертої голови Одкриття, а іменно, що чотири животні й двайцять чотири старці “упали ... перед Сидячим на престолі, і поклонились Живучому по вічні віки. (Одкриття 4:8–10) Се вони роблять без огляду на всяку опозицію, і вони не питають ніякого сотворіння ані жадної часті організації Сатани як вони мають поклонятися Богу і коли поклонятися Йому, але всі в організації Єгови поклоняються Богу після Його приказів. Ось так можемо бачити тут знову, що се противилось би волі Божій для свідків Єгови просити позволення у котрої будь часті світської організації проповідувати євангелію. Всі ці вірні Єгови рішили справу, кому вони будуть поклонятися, і тому вони поклоняються Єгові Богу духом і правдою. Сі свідки Єгови несуть тепер свідоцтво, або “овочі царства” людям доброї волі, а сі останні стають по стороні Єгови і віддають Йому славу й служать Йому.

52 Если ж заключения є властиве, що велика громада не є духовна ані небесна громада, але складається з людей доброї волі на землі, т. є., з кляси овець, або Йонадабів, і котрі по приході Господа до храму отримали дещо знання правди і стали по стороні Бога й Його царства, тоді чому в Одкритті 7:11 є зазначено, що ангели Божі і ціла організація поклонялися Єгові, і яке споріднення таке поклонення має до великої громади? Се важне питання буде розбиратися в наступаючій числі.